

Neopop reneszánsz

Anton Molnar kiállítása

SINKÓ ISTVÁN

Vigadó Galéria, 2020. VIII. 28. – IX. 13.

ANTON MOLNAR: *A hármak bandája*, 2018, olaj, vászon, 90x270 cm, A művész jóvoltából

Két dolgot nagyon megtanult Anton Molnar (azaz Molnár Antal) budapesti tanulmányai és munkája során. A szakmát-mesterséget és azt, hogy hogyan fordítsa át brand jellegűvé a művészetét. Lehet, hogy ez utóbbit már inkább párizsi élete segítette, de a budapesti Képzőművészeti Szakközépiskola, majd a Képzőművészeti Főiskola kétségkívül lerakta azokat a szakmai alapokat, melyekből mind a mai napig merít. Klasszikus akadémikus rajztudás („à la reneszánsz”), festészeti anyagismeret, képépítés. Párizsban leélt évtizedei ugyanakkor egyre közelebb hozták a kortárs képzőművészethez, nevezetesen az addigra kifulladásban lévő pop-art-hoz. Molnár jó érzékkel látta át, hogy megtanult szakmaisága felülírja az egyszerű fotóhasználatú popos megjelenítést. Szemléletében más eredményekre jutott. Számára nem a realizmus, de a reneszánsz szépmivesség, a manualitás, az anyagok gondos megmunkálása, az eszközrendszer klasszikus felhasználása volt a döntő.

Molnár nem riadt vissza a kihívásoktól, mivel teljes szakmai vértetben érkezett Párizsba. Lenyűgöző technikai tudása, hajlama, hogy akár a plakát, a kalligráfia is megjelenítődjön képein, sikeressé tették munkáit. Nem rettent

meg a szinte vállalhatatlantól sem, az édeskés, a giccses, a profán képi világnak a képbe emelésétől. Egyszerre vált klasszikusan grafikus festővé és pop-artosan nonkomform képzőművésszé. Naptárszerű akt- és portréfeldolgozásain a 19. századi kézírás gyöngybetűi éppúgy felbukkannak, mint a Remington írógép tipója. Éles, néhol szinte bántóan kemény színhasználata precízséggel, tűpontos részletgazdagsággal párosul.

Anton Molnar retrospektív kiállítására, a Vigadóba elsősorban régebbi munkáit, kedvenc témáit hozta bemutatni: önarcképeket (ezek bohém, párizsi világfit és reneszánsz-maniérista mestert egyaránt mutatnak), tárgyakat (játékok, festékek, szerszámok), csendéleteket (amelyek legtöbbje egzotikus környezetben feltűnő gyümölcs, ital) és számos portrét (köztük 19. századi honvédek, parasztok és betyárok, a korai fotóeljárásokhoz hasonló módon megörökített emberek). A barna tónusú, a régi fotók színét idéző képek mellé gyakran oda nem illő motívumokat épít be. Egyáltalán, az összeépítés pop-artos gesztusa Anton Molnar egyik védjegye. Ezekből a látszólag plakátszerű vagy magazin hatású munkákból is láthat néhányat a kiállítás látogatója.

Kedvenc témái közé tartoznak az utóbbi időben az összegraffitizott épületfalak, amelyeken a kép a képben parabolája jelenik meg; ezt a többrétegűséget nagyon kedveli. Macskaportréin vagy a szándékoltan erős

ANTON MOLNAR: *Bolhapiac Párizsban*, 2019, olaj, vászon, 162×130 cm
A művész jóvoltából

színhatású festécsomókról készített munkáján (*Paletta*) a meghökkentés, az „épater le bourgeoise” attitűdje is felismerhető.

Anton Molnar szívesen foglalkozik a festett, térbe forgatott síkplasztikák („szoborfestmények”) változatos formáival. Így például a nagy méretű falemezre festett nadrág és cipő furcsán lebeg a pontos körvonalakkal kivágott felületen. Az ernyedt farmer és a spiccelő tornacipő bizonytalan stabilitásában az esendőség, a mozgás és a mozdulatlanság kettősége jelentkezik. Mint annyi más Anton Molnar-mű, ez is nagy méretű, többszörös életnagyságú alkotás. Szereti a gigantikus felületeket, a budapesti Képzőművészeti Főiskolán murális szakon is végzett.

Az erőteljes hatásokat és alkalmazott grafikai effekteket a klasszikus képépítéssel, a manierista vonalkultúrával egyesíteni kívánó szemlélete aktuális képzőművészeti irányok felé tereli az alkotót. Kötődése az archaikushoz, ugyanakkor vállaltan a magazinművészet világához is sok meglepő, szokatlan, néha ellenkezést is kiváltó alkotást eredményez. Mostani, összegző életmű-bemutatója kritikát és csodálatot nyilván egyaránt kivált. Ez valószínűleg nem okoz gondot a művészeknek, hisz bohém alkata, szenvedélyessége és elkötelezettsége ezt a sokféle érzelmi megközelítést jól viseli.

ANTON MOLNAR: *Vidám favágó*, 2020, olaj, vászon, 130×97 cm
A művész jóvoltából